

ἢ ἀσφυξίας, ἐνῶ οἱ ἄνδρες μεταχειρίζονται συνήθως τὴν ἀγγόνην ἢ τὸ πιστόλιον, τινὲς δὲ, οἱ γενναϊότεροι, τὸ ἐγχειρίδιον.

Τοιαῦτα τὰ ἐξαγόμενα τῆς πενθίμου στατιστικῆς.

II.

ΚΥΝΟΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ

Τῆς εὐφυΐας καὶ νοημοσύνης τῶν κυνῶν πολλὰ μέχρι τοῦδε ἀνεφέρκαμεν παραδείγματα. Ἴδου δὲ καὶ ἄλλο ὅπερ μαρτυρεῖ οὐ μόνον τὴν δξύνουσαν τοῦ καλοῦ ζῶου, ἀλλὰ καὶ τὴν λεπτότητα τῆς ἀκοῆς αὐτοῦ:

Πρὸ τινων ἐτῶν εἰς τῶν αὐτοσχεδίων ἐκείνων μουσικῶν, τῶν διατρεχόντων τὰς ὁδοὺς εἰς πορισμὸν τῶν τοῦ βίου, γέρον καὶ τυφλὸς, περιήρχετο τὸ Λονδίνον ὀδηγούμενος ὑπὸ κυνὸς καὶ φέρον μουσικὸν ὄργανον, εἶδος ἀρμονίου, δι' οὗ ἐπαιξε διαφόρους δημοτικὸς σκοποὺς, οἵτινες ὡς γνωστὸν ἀποτελοῦσι πάντοτε τὸ πρόγραμμα τῶν ὑπαιθρίων τούτων *τρουβαδούρων*. Ὁ κύων ὠδήγει αὐτὸν ἀσφαλῶς εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Ἄστως, χάρις δ' εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν διαβατῶν, οἵτινες ἔριπτον κερατῖά τινα εἰς τὸν δίσκον αὐτοῦ, ὁ πλάνης μουσικὸς καὶ ὁ πιστὸς αὐτοῦ σύντροπος ἐπήρουν εὐκόλως εἰς τὰς καθημερινὰς τοῦ βίου ἀνάγκας.

Ἐσπέραν τινὰ ὁ γέρον, κεκμηκῶς ἐκ τῶν δρόμων τῆς ἡμέρας, ἐστάθη εἰς τινα ἀπόκεντρον γωνίαν, ἐνθα ἀπεκοιμήθη· ὁ σύντροφος αὐτοῦ δὲν ἐθράδυνε νὰ τὸν μιμηθῆ, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἡ ἡσυχία καὶ ἡ σιγὴ εἶχον διαδεχθῆ τὴν ταρχῆν καὶ τὸν θόρυβον τῆς πόλεως, καὶ οὐδὲν ἦλθε νὰ ταράξῃ τὸν ὕπνον αὐτῶν, οἱ δύο φίλοι ἐκοιμήθησαν βαθεῶς ἐπὶ μακρῆς ὥρας. Ἄλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς καὶ ἡ θλίψις αὐτῶν ὅτε ἐξυπνήσαντες εἶδον ὅτι τὸ ὄργανον εἶχε γείνει ἀφαντον, τὸ ὄργανον, ὅπερ ἦτο τὸ μόνον μέσον τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν. Τί νὰ κάμωσι; τί νὰ γείνωσι;

Δύσκολον εἶνε νὰ παραστήσωμεν τὴν θλίψιν τοῦ δυστυχῆ γέροντος καὶ τοῦ συντρόφου του· εὐτυχῶς ὁ ἀτυχὴς τυφλὸς ἦτο γνωστὸς εἰς τινὰς συνοικίας τοῦ Ἄστως, ἡ κατάστασις του ἐκίνησε τὸν οἶκτον τῶν ἀνθρώπων, καὶ, ἂν καὶ ὡς ἐκ τοῦ συμβάντος αὐτῷ ἔπαυσε πλέον τέρπων αὐτοὺς διὰ τῆς μουσικῆς του, αἱ πρὸς αὐτὸν ἀγαθαὶ διαθέσεις ἐξηκολούθουν ὡς πρότερον, καὶ ἅμα ἐνεφανίζετο, πᾶς τις ἔσπευδε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὸν ὀβολόν του. Οὕτως οἱ δύο φίλοι δὲν ἠθάνθησαν πολὺ τὴν ἀπώλειαν τοῦ μουσικοῦ ὄργανου· οὐχ ἦπτον μετὰ πόθου τὸ ἐνθυμοῦντο πάντοτε, ὡς ἐνθυμεῖται τις σύντροφον, ἐπὶ πολὺ συνδραμόντα αὐτὸν ἐν τῇ ἀτυχίᾳ.

Διήλθον οὕτω ἑβδομάδες τινὲς καὶ τοῦ γέροντος ἡ θλίψις ἤρχισε νὰ πραϋνεται ὅτε ἡμέραν τινὰ ἤχος ἀρμονίου κρουομένου εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐπληξε τὰ ὦτα αὐτοῦ. Τὸ τυχαῖον τοῦτο γεγονός κατ' ἀρχὰς ὀλίγον μόνον ἐκίνησε τὴν προ-

σοχὴν του, διότι τὸ Λονδίνον βριθεὶ τοιοῦτων νομάδων μουσικῶν, καὶ ἀρκεῖ ὀλίγα μόνον βήματα νὰ κάμηται εἰς τὴν ὁδὸν ἵνα ἀπαντήσῃ πλήθος αὐτῶν εἰς τὸν δρόμον του. Ἡ παρουσία ἐπομένως τοῦ μουσικοῦ ἐκείνου οὐδόλως ἐπησχόλησεν ἐπὶ πλέον τὴν προσοχὴν τοῦ τυφλοῦ, ὅστις ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του ὅλως ἀδιάφορος.

Ἄλλ' οὕτω δὲν εἶχε τὸ πρᾶγμα καὶ μὲ τὸν ὀδηγόν του· εἰς τοὺς πρώτους ἤχους τοῦ μουσικοῦ ὄργανου ἤγός τι διέδραμεν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ κυνός· ἡ οὐρὰ αὐτοῦ ἤρχισε ταραττομένη, ὕλα καὶ δὲ ἀπαυστοὶ κατεδείκνουν τὴν κατέχουσαν αὐτὸν συγκίνησιν· εἶτα, ὡς εἰ αἴφνης ἐλάμβανεν ἀπόφασιν τινα, ἔστρε βιαίως τὸν κύριόν του πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἀντήχει τὸ ὄργανον, καθ' ὅσον δὲ προῦχῶρει, ἡ ἀναπνοή του καθίστατο μάλλον θορυβώδης, καὶ ἀγριώτεροι καὶ ἐκφραστικώτεροι αἱ φωναὶ του.

Τέλος φθάνει ἔμπροσθεν τοῦ παίζοντος τὸ ὄργανον, καὶ, ἰδοὺ! τὸ νοῆμον ζῶον δὲν εἶχεν ἀπατηθῆ. Ἦτο ἐκεῖ τὸ προσφιλὲς ὄργανον τοῦ κυρίου του, τὸ ὄργανον τὸ ὁποῖον εἶχε κλαπῆ ἐνῶ ἐκοιμῶντο. Ὁ κύων, σκανδαλισθεὶς τὸ κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῆς ὁμοιότητος τῶν ἤχων οὐς ἤκουε πρὸς ἐκείνους οἵτινες τοσάκις εἶχον πλήξει τὰ ὦτά του, ἠθέλησε νὰ διευκρινίσῃ τὸ πρᾶγμα, νὰ διαλύσῃ τὰς ἀμφιβολίας του. Θυμάσιον ὀρμέφυτον ὠδήγησεν αὐτὸν, τὸ δ' ὀρμέφυτον τοῦτο δὲν τὸν ἠπάτησε.

Τὴ νὰ ὀρμήσῃ κατὰ τοῦ κλέπτου, νὰ ἀρπάσῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ λαίμου, νὰ προσκολληθῆ εἰς τὸ περιπόθητον ὄργανον καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κύριόν του διὰ τῶν ὕλακῶν ὑπῆρξεν ἔργον μιᾶς στιγμῆς. Οἱ θεαταὶ τῆς παραδόξου σκηνῆς κατ' ἀρχὰς ἔμειναν ἐκπληκτοὶ ἐκ τοῦ ἀπροσδοκίτου συμβάντος· εἶτα δ' ὑποπέψαντες ὅτι μυστήριον τι ἐκρύπτετο εἰς αὐτὸ, ἐζήτησαν νὰ ἐρευνήσωσι τὴν ὑπόθεσιν. Ἠρώτησαν λοιπὸν τὸν τυφλόν, ὅστις εἶχε τὰ πάντα ἐνοήσει, οὗτος δὲ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ κυρία πρὸς τὴν ὑπῆρέτριαν:

— Σοφία, τὸ ζουμί ποῦ μοῦ ἔφερες, εἶνε κρῦσ' ἔλα πάρ' το ἀπὸ ἰδῶ.

— ὦ, κυρία, πῶς γίνεται; ἐγὼ ὅταν τὸ ἔφερνα, τὸ δοκίμασα κ' ἦταν ζεστό!

— Πῶς; ἐδοκίμασες τὸ ζουμί μου;

— Ὅχι δὲν τόβαλα ἔς τὸ στόμα μου· ἔβαλα μόνον μέσα τὸ δάκτυλό μου!

* *

Ὁρισμοὶ φιλοσόφου·

Ἀγαθότης: Ἄθωα μανία, τὴν ὁποίαν θεραπεύει ἡ πείρα τῆς κοινωνίας.

Σοφός: Ἀνθρώπος γνωρίζων τόσα, ὥστε νὰ ἔχῃ συνειδήσιν τοῦ τί ἀγνοεῖ.

Ρυτίδες: Οὐλαὶ τῆς ζῶης.

Ὁ αὐτὸς ἔλεγε περὶ τῶν ψύλλων καὶ κωνώπων ὅτι εἶνε μία εἴς ἀπόδειξις τῆς υπάρξεως τοῦ Θεοῦ. «Διότι βεβαιότατον εἶνε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔπλασεν αὐτούς».

*
**

Γνωστὸν ὅτι νῦν ὑπάρχουσι γυναῖκες ἰατροὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ.

Εἰς τὸν οἶκον μιᾶς τοιαύτης *δοκτορίσσης* συνέβη πρό τινος ἡ ἐξῆς σκηνή.

Κυρία τις ἔρχεται κατεσπευσμένως ἐν ὥρᾳ νυκτὸς καὶ κρούει τὴν θύραν.

— Γρήγορα, λέγει εἰς τὴν ἀνοίξαν ὑπηρέτριαν, εἰπέ εἰς τὴν κυρίαν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ ἴσπῆτί μου.

— Ἀδύνατον, κύριε, αὐτὴν τὴν στιγμήν.

— Κἄμε, σὲ λέγω, γρήγορα, καὶ ἔπιασαν πόνοι τὴν γυναῖκά μου.

— Ἀμ' τὸ ἴδιο ἔπαθε καὶ ἡ γιάτρισσα ! !

*
**

Σκέψις μισανθρώπου :

Τὴν σήμερον φίλος μας εἶνε ὁ ἔχων τὴν ἀνάγκην μας.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Μόνον τὸ ὄνομα τῶν στρατηγῶν μνημονεύεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν μεγάλων ἐκστρατειῶν, καὶ ὅμως ἡ γενναιότης καὶ ὁ ἠρωϊσμὸς τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν μεγάλως συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀποκτιησιν τῆς νίκης. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀνθρώπινος βίος εἶνε τρόπον τινὰ μάχη στρατιωτῶν, διότι πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς τάξεσι διεκρίθησαν ἐν παντὶ χρόνῳ μεταξὺ τῶν ἐπιμονωτέρων ἐργατῶν. Πολλοὶ βίοι ἔμειναν ἀνίστορητοι, καίτοι ἐπέδρασαν ἐπίσης ἰσχυρῶς εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον, ὅσον καὶ οἱ εὐτυχέστεροι ἡγήτορες, τῶν ὁποίων τὰ θνόματα ἀναφέρονται εἰς τὰς βιογραφίας. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀπλοῦστερος ἄνθρωπος, ὅταν παρέχῃ εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ παράδειγμα φιλοπονίας, ἐγκρατείας καὶ τιμίας προαιρέσεως, ἐπιδρᾷ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς πατρίδος, ὁ βίος καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ μεταδίδονται εἰς τὸν βίον ἐτέρων, καὶ πολλαπλασιάζονται τὰ καλὰ παραδείγματα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. (Σμάιλς).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Ἀγγλικὰ φύλλα δημοσιεύουσι τὸ ἐξῆς ἀνεκδοτὸν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1860 ὁ Γαριβάλδης ἔμαθε τὸ πρῶτον ὅτι ἀπερασίθη ἡ παραχώρησις τῆς Νικαίας τῇ Γαλίᾳ. Ἡ παραχώρησις εἶχε συμφωνηθῆ ἐν εἴτει 1858, κατὰ τὴν ἱστορικὴν συνέντευξιν Ναπολέοντος καὶ Καβούρ ἐν Πλομβιερ, ἀλλ' ἡ συμφωνία εἶχε τηρηθῆ ἐπιμελῶς μυστικῇ. Πάραυτα ὁ στρατηγὸς ἔγραψε πρὸς τὸν Τὺρ εὐρισκόμενον εἰς Τουρῆνον·

«Ἀγαπητέ μου συνταγματάρχα ! Εὐχαρῆσθήητι

νὰ ἐρωτήσης τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα ἐὰν ἀληθῶς ἀπερασίθη ἡ παραχώρησις τῆς Νικαίας τῇ Γαλίᾳ. Οἱ συμπολίται μου μ' ἐρωτῶσιν ἐναγωνίως. Ἀπάντησε πάραυτα τηλεγραφικῶς δι' ἐνὸς καὶ ἡ οὐ. Ἰωσήφ Γαριβάλδης». Ὁ Τὺρ ἀπῆλθεν εὐθὺς εἰς τ' ἀνάκτορα καὶ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν βασιλέα, ὅστις, καίπερ ἀδιαθετῶν καὶ κληνῆρης, διέταξε νὰ προσέλθῃ. Μαθὼν περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ προσήλωσεν ἐπὶ τοῦ συνταγματάρχου τοὺς ἀκτινοβολοῦντας καὶ διαπεραστικούς ὀφθαλμούς του καὶ εἶπεν· «Ναὶ ἡ οὐ; Ἐχει καλῶς. Λοιπὸν ναί ! Εἰπέ ὅμως εἰς τὸν στρατηγὸν ὅτι δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῆς Νικαίας, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς Σαβοΐας, καὶ ὅτι, ἀφοῦ ἐγὼ στέργω τὴν ἀπώλειαν τῆς χώρας τῶν προπατέρων μου, τῆς κοιτίδος τοῦ οἴκου μου, δύναται καὶ αὐτὸς νὰ θυσιάσῃ τὴν πόλιν, εἰς ἣν μόνον ἐγεννήθη. Σκληρὰ τύχη ἐπέβαλε καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἐμὲ τὴν μεγίστην τῶν θυσιῶν χάριν τῆς Ἰταλίας».

Ἡ Πρὸς ἔνδυσιν τοῦ στρατοῦ αὐτῆς ἡ Ἀγγλίς ἔχει πρὸς δυσμάς τοῦ Λονδίνου μέγα στρατιωτικὸν ἐργοστάσιον ἐν Πιρλίκῳ ὅπερ παρέχει ἀνά πᾶν ὀκταήμερον κατὰ μέσον ὄρον 11,000 στολῶν, καὶ δὴ ὑποκάμισα, πίλους, περικεφαλαίας, ἐρίππια, χαλινοὺς, πτεροιστῆρας, σάκκους παντοσχηνοῦ κλ. Πρωτότυπον ἰδίως ἱματιουργεῖον συνέστησεν ἡ κυβερνήσις ἀπὸ τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου, ὅτε οἱ στρατιῶται ὑπέστησαν μυρία δεινὰ ἐκ τῆς ἀσυνειδησίας καὶ τῆς βραδύτητος τῶν προμηθευτῶν. Ἐξαικοσίους πόδας καὶ ἐπέκεινα παρατείνονται δύο σειραὶ τριωρόφων κτιρίων, ἐνθα κατασκευάζονται μὲν τὰ χρειώδη ἅπαντα, δὲν φυλάσσονται δὲ αὐτόθι, ἵνα μὴ φθειρῶνται ὑπὸ τῆς μακροχρονίου συσσωρεύσεως καὶ ἀχρηστίας. Ἡ κυρία αἶθουσα ἔχει μῆκος 260 ποδῶν, εὖρος 40 καὶ ὕψος 70, καὶ διπλῆν στέγην φωτιστικὴν· εὐρύνεται δὲ ἐπὶ μᾶλλον διὰ τριῶν ἐκατέρωθεν διαδρόμων ἰσομήκων καὶ 16 πόδας ὑψηλῶν. Ἐνταῦθα κινουῦνται διὰ τοῦ ἀτμοῦ 250 βραπτουμηχαναὶ ὑπὸ διάφορα εἶδη καὶ πρὸς διάφορους σκοπούς. Ἐν τῷ ἰσογείῳ ἐργάζονται ἄλλαι 58 μηχαναὶ κινούμεναι ὑπὸ γυναικῶν, φορουσῶν τὴν νενομισμένην στολήν. Ἀλλαχοῦ ὑπάρχουσι μηχαναὶ κόπτουσαι ἐκάστοτε τριάκοντα στολάς, ὧν τὰ λείψανα πωλοῦνται κατ' ἔτος ἀντὶ 200,000 φράγκων. Οἱ ἐργαζόμενοι συμποσοῦνται ἐνθάδε μόνον εἰς δισχιλίους, εἶνε δὲ 80 τοῖς 100 γυναῖκες. Ἐν μιᾷ λοιπὸν ἐβδομάδι δολόκληρον σῶμα στρατοῦ ἔχει πρὸ χειρον πλήρη στολήν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἐντεῦθεν πορίζονται τὰ χρειώδη στρατιῶται Ἀγγλίας καὶ Ἰνδικῆς, ἐθελονταί, χωροφύλακες, ἀκτοφύλακες κλ.

Ἡ Ἐπειδὴ πολλὸς γίνεται λόγος περὶ Πανισλαμισμοῦ, δὲν εἶνε ἄσκοπος ἡ τοῦ ἰσλαμικοῦ στοιχείου ἀπαρίθμησις. Ἡ εὐρωπαϊκὴ Τουρκία ἔχει 3¹/₂ — 4 ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν 1,300,000 οἰκοῦσιν ἐν Βοσνίᾳ, Ἐρζεγοβίῃ, Βουλγαρίᾳ, Σερ-